

Archiv obce Malé Dvorce

1923 – 1943 (1945)

Inventář

Číslo EL NAD: 311
Evidenční číslo pomůcky: 269

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170 Ř. z. ze dne 17. března roku 1849, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorčí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem voleným právě z členů obecního výboru se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorčí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o jejich záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila platnost dvě zákonná nařízení č. 75/1919 Sb. zákon o řádu volení v obcích a č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělenec (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělenec byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělenec z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Pojmenování vsi Malé Dvorce, nalézající se zhruba 3,5 kilometru jihovýchodně od Přimdy, vychází ze slova dvůr, dvorec. Dalším českým ekvivalentem pro název obce byl Dvorce malé, německým Klein Maierhöfen, lidově Kloan Mojahüafn, Meyerhöffen, Khlein Maierhoff, Klein Mayerhofen a Klein Mayerhöfen.

První zmínka o vsi Malé Dvorce pochází z roku 1580. Lze předpokládat, že do této doby byla ves součástí skupiny chodských vsí zajišťujících ostrahu hranice království a patřila k přimdeckému panství. Při velkém výprodeji majetku tohoto panství císařem Rudolfem II. v roce 1597 získali Malé Dvorce (společně s Velkými Dvorcemi) Švamberkové. V roce 1608 prodala vdova po Janovi Bartolomějovi ze Švamberka, Kryzelda z Donína, Dvory (pravděpodobně opět obě vsi) Jiřímu Petrovi ze Švamberka, které jeho syn Jan Bedřich ze Švamberka znovu prodal v roce 1627. Malé Dvorce se dostaly do majetku rodu Merklínských, neboť se staly příslušenstvím bernartického zboží. Merklínští si ves podrželi do roku 1639, kdy panství Bernartice spravovala a držela Kateřina rozená Černínová, vdova po Purkhardtovi Merklínském. Panství se posléze stalo majetkem Diviše z Dobřan a nakonec je zakoupil podplukovník Paris von Spanko (psaný též jako Spandko), podle matriky zesnulých uváděný jako vynikající stratég a hrdina války s Tureckem, povýšený do šlechtického stavu za odměnu. Byl ženatý s Evou Marií Schirndingerovou. Jejich jediná dcera Anna Alžběta se provdala za hraběte Maxmiliána Karla Lažanského z Manětína. Od nich

zakoupil Bernartice (včetně vsi Malé Dvorce) hrabě Franz von Sinzendorf na Plané, následně Alexius Wenzel von Hildenbrandt von und zu Ottenhausen. Posléze se jeho syn Jan Josef rozhodl panství prodat, 17. listopadu 1732, knížeti Dominikovi Marquardovi z Löwensteinu a na Boru. Panství Bernartice, potažmo ves Malé Dvorce, pak zůstaly v držení Löwensteinů do roku 1945.

Bernartická část borského panství byla roku 1791 převedena z Klatovského kraje do kraje Plzeňského zřejmě kvůli snazší evidenci majetku v patrimoniální správě, když se pozemkové nároky knížecího rodu Löwensteinů dělily mezi kraje Klatovský a Plzeňský, přičemž statek náležel pod správu panství v Boru. Po osamostatnění obecní samosprávy v roce 1850 zůstala ves Malé Dvorce součástí velkostatku Bor, náležející Löwensteinům až do roku 1945.

Katastrální území obce tvořila ves Malé Dvorce samotná.

Do roku 1862 patřila obec Malé Dvorce pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmánství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Malé Dvorce se tak staly součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (zůstaly v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla také obec Malé Dvorce. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo zřízeno Okresní hejtmánství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát v Tachově.

Archivní soubor AO Malé Dvorce je zastoupen pouhým torzem písemností vzniklých působením německé obecní samosprávy. Značně se tím ztěžuje pohled na chod obecní agendy a to nejen od počátku vzniku obecní samosprávy jako takové. Další prvek, znesnadňující práci týkající se rekonstrukce činnosti obecní samosprávy, představuje krátký časový úsek, který dochovaný materiál mapuje. Hlavní úlohu při práci se souborem zaujímá obecní kronika (inv. č. 1), která, ač je vedena pouze v letech 1927 – 1942, respektive 1927 – 1948 (v jejím vedení pokračovala ještě česká obecní samospráva), je zpracována velmi podrobným a faktografickým způsobem. Velice důležitou a nezanedbatelnou okolností je skutečnost, že úroveň zápisů neklesá v průběhu všech zachycených let. Pomocí této knihy se podařilo sestavit následující přehled obecních představitelů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Adam Leierer	1910	1914
Wenzel Hüttl	1914	1919
Johann Gottlick	1919	1923
Josef Gun (Gunn)	1923	1926
Josef Brüx	1926	1931
Johann Sigmund	1931	1938
Josef Frank	1938	1939
Johann Sigmund	1939	1943
Josef Frank	1943	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V zápise z dohlídky spisovny v budově MNV Malé Dvorce (provedené v přítomnosti předsedy MNV a zástupce ONV Tachov) z 28. října 1953 je uvedeno, že spisy, vzniklé působením německé samosprávy v obci, byly prohlédnuty a určeny jako nepotřebné k vyřazení. Mělo se jednat pouze o písemnosti zásobovací agendy. S tímto materiálem byly vyřazeny také spisy českého původce a hmotnost všech skartovaných písemností činila přibližně 116 kg. Z uvedeného záznamu nelze určit, jaké množství a z jakých let se týkalo písemností německé obecní samosprávy.

Dne 19. května 1955 proběhla na MNV Malé Dvorce archivní dohlídka spisovny, tentokrát již v přítomnosti okresního archiváře. Podle provedeného zápisu se ve spisovně nenacházel žádný materiál z doby existence německé obecní samosprávy. Obec ovšem nadále používala německou pamětní knihu, ve které pokračovala po roce 1945. Okresní archivář souhlasil s jejím ponecháním v místě, avšak pouze do konce měsíce června roku 1955, do kdy měly být všechny české zápisy přepsány do nové kroniky. Německá kronika měla být okamžitě předána do okresního archivu.

V evidenčním listu JAF (bez datace skutečného zavedení) pro AO Malé Dvorce je uvedeno, že materiál se do okresního archivu dostal dne 31. ledna 1964, pod číslem přírůstků 28. Archivní soubor měl tehdy obsahovat 1 úřední knihu s datací 1907 – 1948 a 1 kartón spisů s datací – 1945. V tématickém popisu se lze dočíst, že archivní soubor tvořila kronika obce.

Při revizi archivního souboru AO Malé Dvorce provedené dne 11. prosince 2000 obsahoval tento archivní soubor 2 knihy. Jednalo se o obecní kroniku z let 1927 – 1942, 1945 – 1948 a protokol se zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva, rady a komisí z let 1923 – 1943 (1945). U druhé uváděné knihy nelze prokázat, jakým způsobem se v archivním souboru ocitla.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Malé Dvorce pochází z let 1923 – 1943 (1945). Jedná se o 1 úřední knihu a 1 kartón písemností.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Při inventarizaci archivního souboru AO Malé Dvorce, provedené v roce 2007, z něj byla vyjmuta a následně převedena do archivního souboru MNV Malé Dvorce EL NAD 294 pamětní kniha obce z let 1927 – 1948, neboť v jejím vedení pokračovala česká samospráva v letech 1945 – 1948. V archivním souboru byl nadále ponechán protokol se zápisy z jednání obecního zastupitelstva, rady a komisí, neboť zápis, provedený v něm v 20. prosince 1945 sloužil jako potvrzení o předání obecní agendy do rukou českého vedení obce.

Z této knihy bylo zároveň vyříděno větší množství písemností a po jejich přeorganizování z nich byla vytvořena samostatná evidenční jednotka.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Jelikož je archivní soubor AO Malé Dvorce tvořen pouze jednou knihou a torzem písemností, jeho využitelnost tím klesá. Za zmínku stojí poměrně pečlivě a dobře vedená pamětní kniha obce, uložená v archivním souboru MNV Malé Dvorce EL NAD 294.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák září roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 3. března 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau und Umgebung, Tachov [1914]
Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl III. M – Ř, Praha 1951
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
Seznam míst v království Českém, Praha 1913
Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Protokol ze zasedání obecního zastupitelstva, rady a komisí	1923 – 1943 (1945)	K 1

Spisový materiál**Obec a její správa**

2	Doklady pro uzavření manželství	1932	N 1
3	Vyhlášení obecních usnesení, pozvánky	1929 – 1938	N 1

Správa obecního majetku

4	Povolení ke stavbám na obecních pozemcích	1936 – 1937	N 1
5	Pokyny k sestavování rozpočtů	1937 – 1938	N 1
6	Obecní poplatky	1937	

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

7	Provádění stavebního řádu obcemi, nařízení	1931 – 1938	N 1
8	Žádosti o povolení stavebních prací	1928 – 1938	N 1

Péče o veřejné ústavy a zařízení

9	Zajištění podpory pro obyvatelku obce Malé Dvorce	1936	N 1
10	Školství, mládež	1933 – 1938	N 1

Spolupůsobení ve státních záležitostech

11	Daňové záležitosti	1929	N 1
12	Finanční závazek vůči spořitelně v Přimdě	1927	N 1
13	Pořízení obecní váhy na dobytek	1942	N 1

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Malé Dvorce
Značka archivního souboru:	AO Malé Dvorce
Časový rozsah:	1923 – 1943 (1945)
Počet evidenčních jednotek:	2 (1 úřední kniha, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	13
Rozsah bm:	0,12 bm (0,03 úřední kniha, 0,09 kartón)
Stav ke dni:	3. března 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl